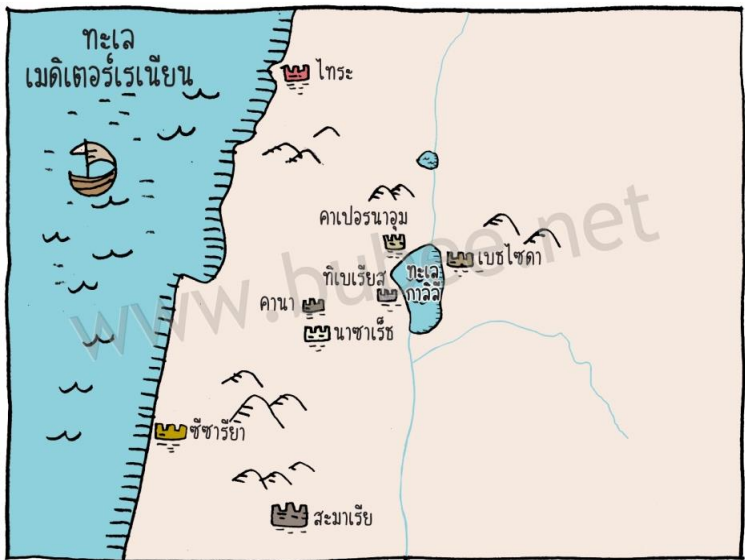

รู้จักกาลิลี

พระเยซูได้ประกาศข่าวดีของพระเจ้าไปทั่วแคว้น ทั้งหมู่บ้าน ทั้ง
ในธรรมศาลา

จนกระทั่งพระองค์มาถึงที่แห่งหนึ่ง คือทะเลสาบเยนเนซารี หรือ
เรียกอีกชื่อว่า ทะเลสาบกาลิลี เป็นทะเลสาบกว้างประมาณ 13
กิโลเมตร ยาว 21 กิโลเมตร พื้นที่ประมาณ 166 ตาราง
กิโลเมตร มีภูเขาล้อมรอบ สวยงามมาก สามารถมองเห็นอีกฝั่ง
ได้ชัดเจน

ลูกา 5:1

และที่ริมทะเลสาบนั้นเอง ประชาชนได้มารอพระเยซูอยู่ เขาอยาก
ฟังพระองค์สอนมาก

น้ำใจเจ้าของเรือ

ครั้นพระเยซูทรงยืนที่ฝั่ง ก็จะมีคนมากมายชะเง้อมองพระองค์
คนบึงกันไปมา ชะเง้อค้อมมองหาพระองค์ ทำให้หงุดหงิดนัก
พระเยซูทรงเห็นเรือสองลำจอดนิ่งอยู่ริมฝั่ง ...
เจ้าของเรือกำลังชักอวนไถ่ ๆ
จึงทรงขึ้นเรือลำของซีโมน

ลูกา 5:2-3

"ซีโมน ขอถอยเรือให้สักนิดซิ"
"ขอรับ" ซีโมนหันมามิ้ม แล้วกุสีกุจจะขึ้นเรือให้ห่างจากฝั่ง
ปักสมอให้เรียบร้อย

จากเรือหาปลาของซีโมน ทุกคนบนฝั่งเห็นพระเยซูอย่างชัดเจน
ทุกคนตบมือกันอย่างดีใจ.....
พวกเขาจึงนั่งลง
ฟังพระเยซูทรงสอนเขาอย่างสบายใจ

ไปจับปลากัน

หลังจากที่พระเยซูทรงสอนประชาชนแล้ว
พวกเขาก็ลาพระองค์กลับบ้านของตน
เมื่อไม่มีใครเหลืออยู่
พระเยซูทรงหันมาหาซีโมนเจ้าของเรือ ตรัสว่า

ลูกา 5:4

“จงออกเรือไปในที่น้ำลึก
และหย่อนอวนลงจับปลา”

ซีโมนหันมามองพระองค์อย่างแปลกใจ
พระองค์ทรงรู้ใหม่นะว่า เมื่อคืนเขาเจออะไรมา

ผิดหวังทั้งคืน

“พระอาจารย์ขอรับพวกกระผมทอดอวดมาแล้วทั้งคืน แต่ไม่ได้อะไรเลย”

พระองค์น่าจะทรงทราบว่าเขาทั้งเหนื่อยและทั้งผิดหวัง แต่ในเมื่อพระองค์ทรงสั่งเช่นนั้น เขาก็ไม่ยากขัดพระองค์

ลูกา 5:5

เขาพายเรือไปยังที่น้ำลึก

เมื่อถึงที่หมาย...

“กระผมจะหย่อนอวนลงจับปลา呢ขอรับ”

เขากล่าว และตั้งใจทำอย่างที่พระองค์ทรงสั่ง

แม้ว่าเขาจะจับปลาไม่ได้เลยมาทั้งคืน

และไม่แน่ใจว่าจะมีปลาหรือไม่

เกินคาด!

การที่ซีโมนนำเรือออกไปอีกครั้ง
แม้ว่าเขาไปหาปลามาทั้งคืน แต่ไม่ได้อะไรกลับมา
เขาหย่อนอวนลงไป ขณะที่พระเยซูทรงมองเขาอยู่
และตอนนั้น อวนก็กระชากอย่างแรง

ลูกา 5:6

"โอ๊ะ..."

เขารู้สึกทันทีว่า มีปลาติดอวน ไม่ใช่ตัวสองตัว แต่เป็นร้อย ๆ ตัว!

ดูท่าทางอวนจะรับปลาขนาดนี้ไม่ไหว...

นั่นไง ปลาดี้นกันล้นอวนเลย!

ระวังอวนขาด!

ซีโมน... อวนของนายกำลังจะขาดแล้ว...

ระวังหนอย"

"ใช่ ข้ารู้... เราได้ปลามาก ไม่เคยได้ปลามากอย่างนี้มาก่อนเลย..."

ลูกา 5:7

เพื่อนของเขาจึงทำสัญญาณให้เรืออีกลำเห็น

"รีบมาหนอย ดุชิ ปลามากมาย...."

โห... อะไรกันนั้น? ทำไมเรือซีโมนจะล่มอยู่แล้ว

โหวไฉนนั้น.... ปลามากมาย

ไป ไป ไปช่วยพวกเขา

ทั้งหมดรีบพายเรือเข้ามาช่วยกัน

เอาปลาขึ้นเรือ...

มากเกินไป!

พวกเขาจับปลาได้มากขนาดที่ว่า
เอาปลาขึ้นเรือทั้งสองลำ
เรือก็เต็มปริ่มไปด้วยปลา... จนเรือแทบจะจม
“ระวังนะ ขากลับนี้ ระวังหน่อยกลัวว่าเรือจะจม”

ลูกา 5:8

นี่มันอะไรกัน ตั้งแต่เกิดมาไม่เคยเห็นอะไรอย่างนี้มาก่อน ซีโมน
รู้สึกท่วมท้นในใจของเขา
เขาตระหนักว่า ครั้งนี้เป็นความมหัศจรรย์จากท่านเยซู

สำนึกคนบาป

ท่านได้มาสั่งสอนประชาชน โดยใช้เรือของเขา
ท่านยิ่งใหญ่ แต่ทำไมมาใช้เรือที่ต่ำต้อยของเขา?
ท่านต้องไม่ใช่คนธรรมดา
คนธรรมดาทำอย่างนี้ไม่ได้...

ลูกา 5:8

เขารู้สึกว่า พระเยซูสะอาด บริสุทธิ์ยิ่งนัก
เขาหันไปหาพระองค์ และกราบลงที่เท้าของพระองค์กล่าวว่า

**“โอ.. ท่านเยซูขอรับ ขอทรงไปไกลจากกระผมเถิด
เพราะว่ากระผมเป็นคนบาป”**

น่าตะลึง...

เสียงกระซิบกันระหว่างเพื่อนที่อยู่ในเรือ

“ข้าว่า ท่านเยซูผู้นี้ ไม่ใช่ครูสอนพระคำของพระเจ้าธรรมดาเสียแล้ว”

“นั่นซิ พระองค์ทรงมีฤทธิ์เหนือธรรมชาติขนาดนี้”

“ข้าตะลึงกับการจับปลาครั้งนี้จริง ๆ”

ลูกา 5:9-10

เพื่อน ๆ ที่มาด้วยคือ ยากอบ และยอห์น ลูกชายทั้งสองของท่านเศเปดีห์

พระเยซูตรัสกับซีโมนว่า

“อย่ากลัวไป เพราะต่อไปนี้ เจ้าจะได้เป็นผู้หย่อนอวนจับคนแทนการจับปลา”

“ขอรับ” ซีโมนตอบรับทั้ง ๆ ที่เขาไม่เข้าใจอะไรเลย

ตามไปดีกว่า

ระหว่างทางที่เรือมาถึงฝั่ง
ซีโมนครุ่นคิดอะไรหลายอย่าง
เมื่อถึงฝั่งจึงเอาปลาไปให้ครอบครัว

ลูกา 5:11

และวันนั้นเอง พวกเขาตัดสินใจเลิกเป็นชาวประมง ทั้งครอบครัว
แล้วติดตามพระเยซูไป....

คนโรคเรื้อนมาพบ

พระเยซูทรงอยู่ที่เมือง ๆ หนึ่ง

วันนั้น มีชายคนหนึ่ง เนื้อตัวเต็มไปด้วยแผลหิวโหย

เขาเป็นโรคเรื้อน ใครเป็นโรคนี้ จะต้องถูกแยกออกจากครอบครัว
เพราะเป็นโรคติดต่อร้ายแรง

ชายคนนี้มีชีวิตที่ทุกข์ทรมาน และกายมาเป็นเวลานาน

ลูกา 5:12

เขามุ่งหน้ามาหาพระเยซูอย่างมีความหวังใจ

คุกเข่าลงต่อพระองค์

**“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า หากพระองค์พอพระทัย
พระองค์ทรงให้กระผมหายจากโรคนี้ได้”**

ทรงเมตตา

พระเยซูทรงมองเขา ทรงรู้ว่าเขารู้สึกอย่างไร
ทรงยื่นพระหัตถ์ออกมา..

“เราพอใจแล้ว จงหายสะอาดเถิด!”

วาบ! ววบ! จริงหรือผีนี???

ลูกา 5:12

เขารู้สึกหนักหนาว่า โรคนั้นไปจากตัวเขา

เขาไม่ได้เป็นโรคร้ายอีกต่อไป

เป็นจริงนี่นา....

ขอบคุณพระเจ้า

ไม่ต้องบอกใคร

ชายโรคเรื้อน ดีใจที่สุดในโลก เขาใจกล้ามาขอพระเยซูช่วย
และพระองค์ก็ทรงให้ตามที่เขาขอ

มหัศจรรย์!! ยอดเยี่ยม!!

แต่พระเยซูตรัสกับเขาว่า

“เจ้าไม่ต้องเที่ยวไปบอกใคร ๆ ว่าเจ้าหายโรค”

“ทำไมละขอรับ นี่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตของกระผม?”

ลูกา 5 :16

“เจ้าต้องไปหาปุโรหิต เพื่อไปแสดงตัวกับปุโรหิต ให้ตรวจเจ้า
ทำตามที่ท่านโมเสสสั่งเอาไว้

แล้วก็ถวายเครื่องบูชา เพราะเจ้าได้รับการชำระ ...

คราวนี้ก็จะเป็นการพิสูจน์ว่าเจ้าหายโรคแล้ว ”

“ขอรับ” เสียงของเขาอ้อยลง

เขาดีใจมาก อยากบอกให้โลกรู้ แต่พระเยซูกลับทรงห้าม

กลายเป็นชาวดัง

แต่..กลับกลายเป็นว่า

ข่าวการหายจากโรคเรื้อนนั้น แพร่กระจายไปทั่วเมือง

คนมากมายตามหาพระเยซู อยากฟังคำสอน

ทั้งจะได้รับการรักษาโรค..

“พระเยซูอยู่ที่ไหน?”

“ข้ากำลังตามหาพระองค์เหมือนกันขอรับ”

ลูกา 5:15-16

แต่

พระเยซูมักจะทรงออกไปอยู่ในที่สงบ เพื่ออธิษฐาน.....

บ้านแน่นๆ

วันหนึ่ง เหล่าฟาริสีและธรรมาจารย์ที่มาจากหมู่บ้านรอบ ๆ
แคว้นกาลิลี แคว้นยูเดีย
รวมทั้งจากนครเยรูซาเล็ม
รวมตัวกันมาฟังพระเยซูสอนในบ้านแห่งหนึ่ง

ลูกา 5:17

พระเยซูทรงมีฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้าเต็มบริบูรณ์
จึงทรงรักษาคนป่วยหลาย ๆ คนที่มาขอให้พระองค์รักษา

บ้านนั้นเต็มด้วยผู้คน แน่นจนล้นออกมา
แต่ผู้คนก็ไม่ได้ย่อท้อ

มาแปลกกว่าใคร

มีชายคนหนึ่งมาหาพระองค์ด้วยวิธีที่ไม่เหมือนใคร

เขารู้ว่า ถ้าได้พบพระเยซู ต้องหายโรคแน่...

เขาไม่ได้เบียดคนเข้ามา เขาไม่ตะโกน ไม่เรียกร้อง

ลูกา 5:18

เขาเดินไม่ได้เสียด้วย เขามาอย่างไรนะ?

หามเพื่อนมา

ชายคนนี้เป็นอัมพาต เดินไม่ได้
เขามีเพื่อนช่วยหามเขามาจากบ้าน
พอมายังบ้านที่พระเยซูทรงยืนสอนอยู่
พวกเขาก็ตกใจ เพราะคนแน่นบ้าน
ไม่มีทางที่พวกเขาจะเข้าไปหาพระเยซูได้เลย

ลูกา 5:18

แต่เพื่อนทั้งสี่ไม่ได้ท้อใจ
เขาหามเพื่อนขึ้นไปบนหลังคา
วางเปลลงอย่างนุ่มนวล
และค่อย ๆ รื้อหลังคาออกเดี๋ยวนั้น!

ไม่เข้าทางประตู

คนในบ้านตกใจ .. เอ๊ะ มีฝุ่นตกลงมาจากเพดาน
พอเงยหน้าขึ้นไปก็เห็นชาย 4 คนกำลังรื้อหลังคา

ลูกา 5:18

“เจ้าทำอะไรกันนะ?” คนหนึ่งตะโกน

แต่พวกเขาบอกว่า

“เดี๋ยวกระผมจะเรียงหลังคากลับอย่างเดิมนะขอรับ

เมื่อได้ความกว้างที่ต้องการ บ้านก็สว่าง!

ลง ตรงเป้าหมาย

ใคร ๆ ก็อยากหายโรค และคน ๆ นี้มีเพื่อนใจกว้าง
มีความตั้งใจจริงที่จะพบพระเยซูให้ได้ พวกเขาและคนป่วยเองเชื่อว่า
พระเยซูทรงรักษาโรคของเขาให้หายได้แน่นอน

ลูกา 5:19

**เขาก็หย่อนเพื่อนลงมา กลางผู้คนที่อยู่ในบ้าน เปล่งมา
ตรงหน้าพระเยซูพอดิบพอดี**

“โห... ไม่อยากจะเชื่อเลย คนอะไร กล้าหาญจัง”

ยกบาปให้เจ้าแล้ว

พระเยซูทรงมองเขาด้วยเมตตา สงสาร ตรัสว่า
“เพื่อนเอ๋ย เรายกบาปของเจ้าแล้ว !”

ลูกา 5:20-21

“ฮ้า!!” พวกฟาริสีและธรรมาจารย์ตาโต ต่างคิดในใจพร้อมกัน
อย่างไม่เหน็ดหายว่า “พูดอย่างนี้ได้อย่างไร ท่านเยซูสอนพระคำ
ของพระเจ้าก็จริง แต่ไม่ได้หมายความว่า จะยกโทษบาปให้ใครได้
พระเจ้าเท่านั้นที่ยกโทษให้มนุษย์ได้ พูดอย่างนี้เท่ากับหมิ่น
ประมาทพระเจ้านี่นา”

รู้นะ...คิดอะไรอยู่

พวกเขาไม่รู้ว่ พระองค์คือพระบุตรของพระเจ้าที่มาในโลกนี้ แม้คิดในใจ ไม่ได้พูดออกมา แต่พระเยซูทรงรู้ว่าเขาคิดอะไรอยู่!!

ลูกา 5:22-23

พระเยซูทรงหันมาหาฟาริสีและธรรมาจารย์ ทรงมองหน้าเขาตรัสว่า "เหตุใดท่านจึงคิดในใจอย่างนั้น?"

พวกเขาตกใจ... ท่านเยซูรู้หรือว่าเราคิดอะไรอยู่? พระองค์ตรัสต่อไปว่า "ที่จะบอกว่า เรากลับบาปให้

กับจะบอกว่า ให้ลุกขึ้นเดินไป พวกท่านคิดว่า อย่างไหนจะง่ายกว่ากัน?..." พวกเขามองพระเยซู งุนงง

ไม่รู้จะตอบอย่างไร

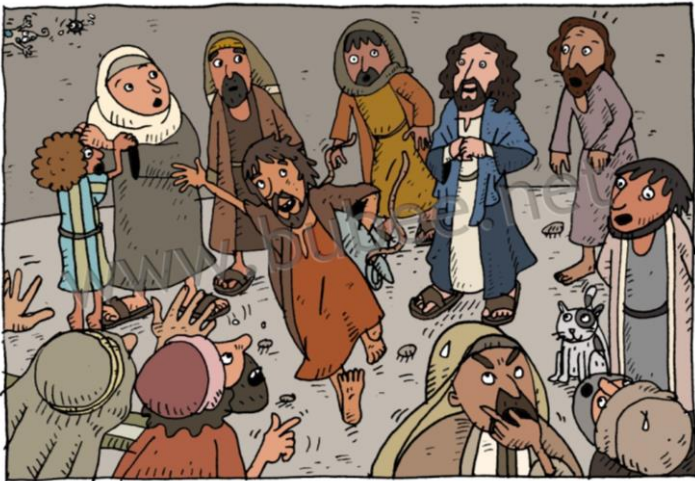
ให้รู้ไปเลย

“แต่..” พระเยซูตรัสต่อไป

“เพื่อให้พวกท่านรู้ว่า บุตรมนุษย์..มีสิทธิอำนาจที่จะอภัยบาปได้”

พระเยซูทรงหันไปหาชายอัมพาต

“เราสั่งเจ้าว่า จงลุกขึ้น แบกที่นอนของเจ้าไป และกลับบ้านเถิด”
พอเขาได้ยินดังนั้น เขาก็ลุกขึ้นทันที!

ลูกา 5:24-26

“อู.. ขอบคุณพระเจ้า” เขามองขาตัวเอง

ไม่มีร่องรอยของการไขยกเขยกขา ... แถมยังยกที่นอนเอง

“ขอทางหน่อยขอรับ ข้าจะกลับบ้านแล้ว”

“ฮาลูยา ข้าหายโรคแล้ว พระเจ้าทรงดีกับข้าเหลือเกิน”
เขาพูดเสียงดัง

ทุกคนในบ้าน หันมองหน้ากัน...

“วันนี้ พวกเราได้เห็นการอัศจรรย์ที่เหลือเชื่อ”

มาเถอะ นายเลวี

หลังจากการรักษาชายอัมพาตไม่นาน พระเยซูเสด็จออกไปในเมือง มีคนเก็บภาษีคนหนึ่งกำลังงานทำงานของเขา คอยเก็บภาษีจากประชาชนที่ยืนเข้าแถวรออยู่

ลูกา 5:27

พระเยซูเห็นเขา ทรงรู้ว่า เขาคนนี้แหละที่จะทรงเลือกให้เป็น
ผู้ติดตามใกล้ชิด

ดังนั้น พระองค์ทรงเดินเข้าไปใกล้ ๆ เขาตรัสว่า
"เจ้าจงตามเรามาเถิด"

ไปไหนไปกันขอรับ

เลวีได้ยืนดังนั้น ก็แปลกใจไม่ใช่น้อย อะไรงัน
เขาก็เป็นคนเก็บภาษี มีหน้าที่การงานดี ๆ อยู่แล้ว ทำไม
ท่านเยซูผู้นี้ จึงมาชวนเราให้ติดตามพระองค์ไป?

ลูกา 5:27

แต่ก็ดีเหมือนกันนะ.. พระองค์ทรงเป็นผู้ทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่
เราเองก็เคยเห็นพระองค์รักษาโรค
เราเองก็เคยได้ยินพระองค์สอน แต่เราไม่คิดจะตามพระองค์ วันนี้
พระองค์กลับทรงชวนเรา ไปดีกว่า ... ไปกับพระองค์ น่าจะดีกว่า
อาชีพนี้ แล้วเลวีก็ตัดสินใจทันทีว่า
เขาจะตามพระองค์ไป

งานเลี้ยงของเลวี

เลวีดีใจมาก เขาจึงจัดงานเลี้ยง

เลี้ยงที่บ้านอันหรูหราของเขา แหม.. เป็นคนเก็บภาษี ก็ต้องมี
เพื่อนเป็นคนเก็บภาษี มีเพื่อนเป็นชนชั้นสูงมีพ่อค้าและคนรวย ๆ
มากมาย

แต่คนเหล่านั้น เป็นคนที่รวยจริงแต่ไม่มีใครรัก

เป็นคนรวยที่เห็นแก่ตัว เอาแต่ได้

อาซีฟคนเก็บภาษีเป็นอาซีฟที่สังคมรังเกียจถือว่าเป็นคนทรยศ
เพราะมาเก็บภาษีส่งโรมซึ่งครองแผ่นดินอยู่

ลูกา 5:29-30

ดังนั้น ฟาริสีและธรรมาจารย์จึงกระแนะกระแหนพระเยซูกับผู้ที่
ติดตามพระองค์

“โห... ทำไมอาจารย์ของพวกเขาเจ้าจึงมากินดื่มกับคนเก็บภาษีที่นา
ซัง ทั้งกับคนบาปอย่างนี้?”

คนดีไม่ต้องการหมอ

แต่พวกเขาไม่ได้พูดกระซิบ... เขาพูดดัง ๆ
เพื่อหลายคนจะได้ยิน และเห็นด้วยกับพวกเขา

พระเยซูทรงได้ยิน หันมา ตรัสกับพวกเขาว่า
“ท่านก็รู้ว่า คนเจ็บเท่านั้นต้องการหมอแต่คนที่ปกติ
สุขภาพดีก็ไม่ต้องการหมอ”

ลูกา 5:31-32

พวกเขาสงสัย.... นี่ท่านเยซูจะบอกอะไรอีก?
“เราไม่ได้มาเรียกคนที่เห็นว่าตัวเองดี
แต่มาเรียกคนที่ท่านคิดว่านอกกลุ่มนอกทางให้กลับใจใหม่”

รู้ไว้ซะ...ท่านธรรมาจารย์!

จับผิดอีกเรื่อง

เรื่องของการไปกินเลี้ยงในบ้านเลวียังไม่ทันสร้างชา
พวกธรรมาจารย์ทั้งหลายก็มีเรื่องไม่พอใจพระเยซูอีก
พวกนี้ก็แปลก คอยจับผิดไม่เลิกรา

ลูกา 5:33

“ดูศิษย์ของท่านยอห์นก็อดอาหารบอย ๆ
ศิษย์ของฟาริสี ก็ทำเหมือนกัน
แต่ทำไมศิษย์ของท่านนี้
กิน ดื่มตามสบาย ไม่มีการทำตัวให้เคร่งครัดเลย?”
พวกเขาถามพระเยซู

เหตุผลที่ไม่อดอาหาร

พระเยซูทรงตอบเขาว่า “ท่านจะให้เพื่อน ๆ ของเจ้าบ่าวอดอาหาร ตอนที่เจ้าบาวยังอยู่กับเขาหรือ?” แล้วใครเป็นเจ้าบ่าวล่ะนี่ ทำไมพระเยซูตรัสเช่นนั้น?? ”

ลูกา 5:34-35

แต่วันหนึ่งในอนาคตเจ้าบาวก็ต้องจากเพื่อน ๆ ไป วันเหล่านี้นั้นแหละพวกเขาจะถืออดอาหาร” พระเยซูทรงบอกเขาว่า พระองค์เปรียบเหมือนเจ้าบาว ที่ยังอยู่ในงานเลี้ยงแต่งงาน ถ้าเพื่อน ๆ ไปอดอาหารในเวลานั้น มันไม่เหมาะสมแน่ แต่วันหนึ่ง พระองค์จะไม่อยู่ ...

วันนั้นเพื่อน ๆ ของพระองค์จะอดอาหารอย่างแน่นอน
อย่า... อย่ามาบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ต้องทำ...

ถึงเวลาทุกอย่างจะเกิดขึ้นอย่างเหมาะสมนะ ท่านธรรมาจารย์

เสื้อเก่า เสื้อใหม่

เชื่อว่าธรรมจารย์จะยังไม่เข้าใจเรื่องการอดอาหารนี้
พระเยซูทรงเล่าคำอุปมาสั้น ๆ ให้เขาฟังว่า

ลูกา 5:36

“ไม่มีใครที่จะเอาผ้าใหม่จากเสื้อใหม่มาปะเสื้อผ้าเก่า..
ทำอย่างนั้น เสื้อเก่าจะยิ่งขาด ทำให้เสียเสื้อทั้งสองตัว
ผ้าชิ้นที่ใหม่กว่าก็ไม่เหมาะกับเสื้อเก่า”

ถุงหนังเก่า ถุงหนังใหม่

ไม่มีใครเอาน้ำองุ่นหมักใหม่ ๆ มาใส่ถุงหนังเก่า
หากทำอย่างนั้น ถุงหนังเก่าจะขาดไป...
น้ำองุ่นจะรั่วออกมา เสียน้ำองุ่นไป
ส่วนถุงหนังก็พังไปด้วย
น้ำองุ่นใหม่ก็ต้องใส่ถุงหนังใหม่

ลูกา 5:37-38

ใครก็ตามที่ดื่มเหล้าเก่าก็ไม่อยากจะได้น้ำองุ่นหมักใหม่
เพราะว่า“ของเก่านั้นดีอยู่แล้ว”

เวลาเราพบพระเจ้าแล้ว เราต้องทิ้งสิ่งเก่า ๆ ในชีวิตไป
รับของใหม่ในพระเยซูคริสต์เท่านั้นจึงจะเดินไปได้อย่างสวยงาม